

και ταυτα τα γενομενα μακροθεν παρεθην
η Συμμαχια η Τριπλη μετ Τσιρυγώτη.

H'.

'Εκεινω τότε τῷ καιρῷ τῶν Ἀλλιακῶν ἡ σπείρα
παγίδια ἔσθησε πολλάς, 'στου ἔθνους τῶν σωτήρα,
καὶ συσταυροῦσι μετ' αὐτοῦ Δημήτριον τὸν Πάλλον,
ὃς προσφιλις ἐγένετο τοῦ Θεωδώρακ πάλιν,
κί' ὁ Πάλλης με στεντόρειον ἀνίκαρξ κραυγὴν·
«Σὺ μνήσθηθι μου, Θεῶμε, 'τόν νίαν ἐκλογὴν»
κί' ὁ Θεωδωρὸς ἀπήντησε μὲ πατριωτισμὸν·
«Σήμερον εἶμι μετ' ἡμοῦ εἰς τὸν συνδουασμὸν».

Θ'.

'Εκεινω τότε τῷ καιρῷ ἡκούσθη μίγας κρότος
καὶ διεγύθη φοβερὸν εἰς τὸν Μωρίαν σκότος,
κί' ὁ Θεωδωρὸς ἔβλεπε μετὰ φωνῆς μεγάλης·
«Τετίλεισται, πανόμεντος ἐξέρου»· ἐκ τῆς πάλης...
ἐν δὲ ὁ θρόνος σήμερον ἀλλάξῃ τὸν Χριστὸν μου,
ἀλλὰ εὖ συντριβήσεται ὅστων ἐκ τῶν ὁσῶν μου,
κί' ἂν ὀλορράφω μισραὶ μὲ τὸ Κορδόνι 'γλένισαν
ἀλλὰ ταχίως ἔθονται εἰς ὄνηρ ἐξαιέντησαν».

I'.

'Εκεινω τότε τῷ καιρῷ ἡ τῆς Αὔλης ἀγέλη
τοῦ τρίτου Πάλλη τοῦ ζανθοῦ κιατίεα τὸ σκέλη,
ἐγείραε δὲ κί' ὁ Βασιλεὺς τῆν χεῖρα τῆν ἄδραν
τοῦ Θεωδώρακ ἐνέεν ὀλιγον τῆν πλευράν,
κί' ἔδωρ ἐξέφρασε γλυκὴ μὲ τὸ κοχλάον αἶμα
κί' ἤσυχασε τὸ σαλευθῖν τοῦ Γεωργίου Στέμμα,
καὶ τότε πᾶς τις αὐλικὸς ἀνίκαρξ κί' ἀντάρτης,
πᾶς εἶναι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ ὁ μίγας Βοναπέρτης.

IIA'.

'Εκεινω τότε τῷ καιρῷ καὶ ὁ Ζυγομαλᾶς
σχέσιε μὲ τὸν Χαρίλαον συνῆεν θυαλάε,
μετανοήσας δὲ πικρὸς τὸν ἔλεγε σωτήρα
καὶ ἤλειψε τοὺς πόδας του μ' ἀλαβκστρα καὶ μύρα,
κί' ὁ Ζαχαρίας μετ' αὐτοῦ, μισρὸς τῆν ἡλικίαν,
κί' ἐγένετο συμβούλιον 'στοῦ Σαῦτου τῆν οἰκίαν,
καὶ κόσμος ἐτρεξε πολὺς, κατεῖε μὲ καὶ πατῶ σε,
κί' ἠκούσθησαν θεσιπράματα καὶ προσφάνησιε τόσαι,
κί' ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη μὲ σεισμὸν
καὶ συμπεριλήθησαν εἰς τὸν συνδουασμὸν
εἰς Γιάννης ὁ Καμπούργιου, προδού ἔγαν ὄνηρ,
εἰς Μιλτιάδης, Συμεών, Ἀντώνιος καὶ Ὁθων,
εἰς ἄφρωνος Δημήτριος, μακρὸς ὡσάν λιλέει,
κί' εἰς Κωνσταντῖνος φανακλᾶε καὶ τίσσαρης Ἀλίκει.
Κί' ἐκάλον τοὺς Κορδοκίους φρικτοὺς ἐπιδρομῆς
μακρινόντας πᾶν ἀνθρῶν τοῦ ἔαρος μπουμπουταί,
ἀνάγκη δὲ καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς Ἀρουρίους Μῆς
ὁ Δίφφλερ νὰ συνδουασθῇ μαζὶ με τὸν Παμπούκη.
Καὶ πᾶς αὐτὸ ἔθρακὸς ἐκίνοε μαρτυρήσαι,
ἡ μαρτυρία δὲ αὐτοῦ πολλοὺς παρηγορήσει,
κακίνοε εἶδε σήμερον πᾶς λέγει ἀλλήθῃ,
ἴνα κί' ἡμεῖς πιστεύσῃτε τὸ πᾶν πᾶς θά σωθῇ.

IB'

'Εκεινω τότε τῷ καιρῷ μὲ πάταγον καὶ κτύπον
μηχανορράφω πᾶμπολλοὶ πρὸς Βασιλεῖα εἶπον·
« Ὁ Βασιλεῦ, ἐμνήσθημεν πᾶς Θεωδωρὸς ὁ πλάσιος
μόλις ἐπαύθη ἔλαγι παντοῦ ὑπερρήσας
πᾶς πάλιν ἀνασκήσεται μετὰ τῆς ἐκλογῆς
καὶ εἰσπήσῃω 'στὴν Αὔλην ὡς ἄλλος Ραμπκαγᾶ.
Κίλευσον οὖν, ὁ Βασιλεῦ, ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους
προσφιλις τοῦ Θεωδωρὸ πυνθῶναι Κορδοκίους,
μήπως ἐξέλιθ νικητῆς ὁ λάλες Δελγηζάνης
καὶ ἡ δευτέρα ἔσεται χείρων τῆς πρώτης πλάσιος
καὶ διαλύσειε ἴδωμεν πασῶν τῶν ἔλλων πλείους » . . .
κλιέσαιε δὲ ὁ Βασιλεὺς τοὺς δύο Κεντυριόνας,
ἴτοι τὸν Κωνσταντόπουλον κί' αὐτὸν τὸν Μαστραπᾶν,
ἐκίλευσε βασιλικὸς ν' ἀραλισθῇ τὸ πᾶν,
εἰ δὲ ὑπὲρ τῆς κἀλπης τῶν μαχόντες τῆς ἰδίας
τάς κἀλπας ἠραλίσαντο μετὰ τῆς κροστωδίας.

**Καὶ ὀλίγας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Εἰδορροδῶμον Ὀδηγὸς καθὼς καὶ Ἀτμοπλοῦτον,
εἰς ὅλους χρησιμώτατον κί' ὀφέλιμον ἐθόλον,
μετ' ἀκριθείας συνταχθῆν ὑπὸ Νικολαίῳ,
ὅπου τοιοῦτος Ὀδηγὸς συχνότατα ἐκδίδει.

Οἱ Λόγοι τοῦ Κικέρωνος οἱ Κατινικιοί,
ὅπου παρ' ὀλων λέγονται πᾶς εἶναι κλασικοί,
κατ' ἀκριθὴ μετὰφρασιν ὑπὸ τοῦ Ματαράγκα
πρὸς χρῆσιν καθὲ ἀπουδατοῦ... πολυόνται δύο φράγκα.

Νέα Ἐπιθεώρησις ἐβήγκε Γενικῷ,
ἀπουδαῖον Περιόδοις μὲ τόσα ἴδιον εἶδη,
πολλῶν λογίων φαίνονται ὄνηματα ἐκεῖ,
ὁ δὲ Θανάσις Ἀργυρὸς με ζῆλον τῆν ἐκδίδει.

'Ἐμπρὸς εἰς τοῦ Κασιόμπαλη, πού εἶναι μὲ τρέλλα...
ἐσχάτως ἐκομισθησαν μυρῖοντα καπέλα,
καὶ τὸ κεφάλι καθενὸς σκορπίζει μυροδίας,
ὅπου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν γίνονται καρδιάε,
καὶ φεύγοντὰ μὲ μικροβία ἀνα τὰλλα τέρατα,
ὅπου μᾶς ἐρχονται κί' ἐβῶ ἀπὸ τὰ τετραπέλατα.
Ἴδου καπέλα μὲ φορὰ γὰ καθενὸς κεφάλι...
ἐμπρὸς εἰς τοῦ Κασιόμπαλη προτοῦ τὰ πᾶρον ἄλλοι.

Ἐπυρῖθων ὁ Ροδόλιμος ἀπὸ τοῦ Καλαρῶσιον
ἠραδωνίσθη κατ' αὐτὰς μ' ἕνα λαμπρὸν κορδόνον,
τῆν Ἀσπασίαν τοῦ γουστοῦ Ζωγράφη Ἄγγελιδι,
κί' ἀπὸ μακρῶν ἀντιπλάσαν ἀγάπης δοκευλίδι.
'Ἄλλ' εὐχεται καὶ ὁ Ρ ω μ ρ ὁ ς ὅτ' ἐγγὺς τὸν μνηστῆρων
ταχέαν στέψιν, ἀγαθὰ, καὶ γάμον ὀχι στείρον.

Ὁ Ῥαμφὸς γινώσκων αἰς κᾶνω — πᾶς 'στὸ σπῆτι μου ἐνέθη,
'στὴν Νάπολιον ἀπάνω — κί' ἀπὸ τοῦδου σκουραῖε,
μὲ βενεδοκίον εἶδη, — ὅρ' 'στὸ λάβι τρεῖς 'στὸ εἶδη,

μὲ Χρησίον μὲ μᾶνθω — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῇ,
καὶ μὲ χῆμα δίχως ἄδωρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαρμῇ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὀδῶς τοῦ Προστατίου, κοινοστὸς πολὺς.